

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

גיטין-המביא גט		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אילמא חרש												!	ה.
חרש בר איתויי גיטא הוא?												ז	ה.
הכל כשרים להביא את הגט, חוץ מחרש שוטה וקטן	והתנן:											■ ז	ה.
הכא במאי עסקינן - כגון שנתנו לה כשהוא פקח, ולא הספיק לומר בפני נכתב ובפני נחתם עד שנתחרש	ואמר רב יוסף:											!	ה.
לרבא ניהא, לרבה קשיא												ז	ה.
הכא במאי עסקינן - לאחר שלמדו.												!	ה.
אי הכי, יכול נמי?												ז	ה.
גזירה שמא יחזור דבר לקלקולו.												!	ה.
אי הכי, אינו יכול נמי?												ז	ה.
פקח ונתחרש מילתא דלא שכיחא, ומילתא דלא שכיחא לא גזור בה רבנן.												!	ה.
והא אשה דלא שכיחא												ז	ה.
האשה עצמה מביאה גיטה, ובלבד שצריכה לומר בפ"נ ובפ"נ	והתנן:											■ ז	ה.
שלא תחלוק בשליחות.												!	ה.
אי הכי, בעל נמי?												ז	ה.
הוא עצמו שהביא גיטו, אין צריך לומר בפני נכתב ובפני נחתם	אלמה תניא:											■ ז	ה.
טעמא מאי אמור רבנן: צריך לומר בפני נכתב ובפני נחתם? דילמא אחי בעל מערער ופסיל ליה, השתא מינקט נקיט ליה בדיה וערעורי קא מערער עליה?												!	ה.
שנים שהביאו גט ממדינת הים, צריכין שיאמרו בפנינו נכתב ובפנינו נחתם או אין צריכין?	תא שמע, דבעא מיניה שמואל מרב הונא:											■ ז	ה.
אין צריכין, ומה אילו יאמרו בפנינו גרשה, מי לא מהימני?	אמר ליה: [רב הונא]											!	ה.
לרבא ניהא, לרבה קשיא												ז	ה.
הכא במאי עסקינן - לאחר שלמדו.												!	ה.
אי הכי, חד נמי?												ז	ה.
גזירה שמא יחזור דבר לקלקולו.												!	ה.
אי הכי, בי תרי נמי?												ז	ה.
בי תרי דמייתו גיטא מילתא דלא שכיחא, ומילתא דלא שכיחא לא גזור בה רבנן.												!	ה.
והא אשה דלא שכיחא												ז	ה.
האשה עצמה מביאה גיטה, ובלבד שהיא עצמה צריכה לומר בפני נכתב ובפני נחתם:	והתנן:											■ ז	ה.
שלא תחלוק בשליחות.												!	ה.
אי הכי, בעל נמי?												ז	ה.
הוא עצמו שהביא גיטו, אינו צריך לומר בפני נכתב ובפני נחתם	אלמה תניא:											■ ז	ה.
טעמא מאי אמור רבנן: צריך לומר בפני נכתב ובפני נחתם? דילמא אחי בעל מערער ופסיל ליה, השתא מינקט נקיט ליה בדיה וערעורי קא מערער עליה?												!	ה.
המביא גט ממדינת הים, ונתנו לה ולא אמר לה בפ"נ ובפ"נ, אם נתקיים בחותמיו - כשר, ואם לאו - פסול הוי, לא הוצרכו לומר בפ"נ ובפ"נ להחמיר עליה אלא להקל עליה	ת"ש:											■ ז	ה.
לרבא ניהא, לרבה קשיא												ז	ה.
הכא במאי עסקינן - לאחר שלמדו.												!	ה.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator									
גיטין-המביא גט	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
והאמרת: גזירה שמא יחזור הדבר לקלולן										ז	
כשניסת.										!	◇
אי הכי, הוי לא הוצרכו לומר בפ"נ ובפני נחתם להחמיר עליה אלא להקל עליה, משום דניסת הוא										ז	
הכי קאמר: וכי תימא להחמיר עלה ולפקה, הוי לא הוצרכו לומר בפני נחתם להחמיר עליה אלא להקל עליה, טעמא מאי? דילמא אתי בעל מערער ופסיל ליה, השתא בעל לא קא מערער, אנן ניקום ונערער עליה?										!	◇
בפלוגתא דר' יוחנן ור' יהושע בן לוי:											■ ◇
לפי שאין בקיאות לשמה	חד אמר: ר' יוחנן/ר' יהושע בן לוי										■ ◇
לפי שאין עדים מצויין לקיימו.	וחד אמר: ר' יוחנן/ר' יהושע בן לוי										■ ◇
תסתיים, דר"י בן לוי הוא דאמר לפי שאין בקיאות לשמה											■ ◇
דר' שמעון בר אבא אייתי גיטא לקמיה דר' יהושע בן לוי, וא"ל: צריכנא למימר בפני נכתב ובפני נחתם, או לא?	[ר' שמעון בר אבא]									^	■
לא צריכת, לא אמרו אלא בדורות הראשונים, שאין בקיאות לשמה, אבל בדורות האחרונים דבקיאות לשמה - לא	א"ל: ר' יהושע בן לוי									!	■ ◇
תסתיים.											■
ותסברא? והא רבה אית - ליה דרבא											ז ◇
ועוד, הא אמרינן שמא יחזור דבר לקלולן											ז ◇
אלא, ר"ש בר אבא איניש אחרינא הוה בהדיה, והא דלא חשיב ליה? משום כבודו דר"ש.											■ ◇
בפני כמה נתנו לה? רבי יוחנן ור' חנינא:	איתמר:										■ ◇
בפני שנים	חד אמר: ר' יוחנן/ר' חנינא										■ ◇
וחד אמר: בפני שלשה.	וחד אמר: ר' יוחנן/ר' חנינא										■ ◇
תסתיים, דר' יוחנן הוא דאמר בפני שנים,											■ ◇
דרבין בר רב חסדא אייתי גיטא לקמיה דר' יוחנן	[רבין בר רב חסדא]										o ■
זיל הב לה באפי תרי ואימא להו בפ"נ ובפני נחתם	ואמר ליה: ר' יוחנן										■ ■ ◇
תסתיים.											■
לימא בהא קמיפלגי, דמאן דאמר בפני שנים, קסבר: לפי שאין בקיאות לשמה, ומאן דאמר בפני שלשה, קסבר: לפי שאין עדים מצויין לקיימן											■
ותסברא? הא מדר' יהושע בן לוי אמר לפי שאין בקיאות לשמה, רבי יוחנן אמר לפי שאין עדים מצויין לקיימו והכא היכי קאמר ר' יוחנן בפני שנים											ז ◇
ועוד, הא רבה אית ליה דרבא											ז ◇
אלא, דכ"ע - בעינן עדים מצויין לקיימו, והכא בשליח נעשה עד ועד נעשה דין קמיפלגי, מ"ד בפני שנים, קסבר: שליח נעשה עד ועד נעשה דין, ומאן דאמר בפני ג', קסבר: שליח נעשה עד ואין עד נעשה דין.											! ◇
והא קיימא לן בדרבנן דעד נעשה דין											ז ◇
אלא, הכא בהא קמיפלגי, דמר סבר: כיון דאשה כשירה להביא את הגט, זמנין דמייאת ליה איתתא וסמכי עליה											! ◇
ואידך?											ז
אשה מידע ידעי ולא סמכי עליה.											! ◇

disputants-חולקים-♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא-■ ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator													
		מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
גיטין-המביא גט	מימרא	תניא כוותיה דרבי יוחנן: [ר' מאיר]										◆	■	◇	ה:
המביא גט ממדינת הים, ונתנו לה ולא אמר לה בפני נכתב ובפני נחתם - יוציא, והולד ממזר, דברי רבי מאיר		חכמים:										◆	■	◇	ה:
אין הולד ממזר, כיצד יעשה? יטלנו הימנה, ויחזור ויתננו לה בפני שנים ויאמר בפני נכתב ובפני נחתם.		ור"מ, משום דלא אמר בפני נכתב ובפני נחתם יוציא והולד ממזר?										ז			ה:
אין, ר"מ לטעמיה												!			ה:
כל המשנה ממטבע שטבעו חכמים בגיטין - יוציא, והולד ממזר.		דאמר רב המנונא משמיה דעולא, אומר היה ר"מ:										■	!	◇	ה:
בר הדיא בעי לאתויי גיטא, אתא לקמיה דרבי אחי דהוה ממונה אגיטי														○	ה:
צריך אתה לעמוד על כל אות ואות.		א"ל: [רבי אחי]										◆	■	◇	ה:
אתא לקמיה דרבי אמי ור' אסי														○	ה:
לא צריכת, וכי תימא אעביד לחומרא, נמצא אתה מוציא לעז על גיטין הראשונים.		אמרי ליה: [רבי אמי ורבי אסי]										◆	■	◇	ה:
רבה בר בר חנה איתי גיטא, פלגא איכתב קמיה ופלגא לא איכתב קמיה, אתא לקמיה דרבי אלעזר														○	ה:
אפילו לא כתב בו אלא שיטה אחת לשמה, שוב אינו צריך.		אמר ליה: [רבי אלעזר]										◆	■	◇	ה: